

EUROSOLAR
Associació Europea per les Energies Renovables
Secció catalana

c/o Bústia verda

Apartat de Correus 10095, E-08080 Barcelona

Tf. +34-93-2680607

e-mail: eurosolar@energiasostenible.org

Web: www.eurosolar.org , www.energiasostenible.org

COMUNICAT DE PREMSA, 30 de gener de 2020

Deixem de jugar, d'una vegada irresponsablement, amb les renovables

La secció local d'EUROSOLAR – Associació Europea per les Energies Renovables ha tingut notícia d'un comunicat, datat el 20 de desembre de 2019, de l'auto-anomenada Federació d'Ecologistes de Catalunya on es demana la derogació del nou decret Llei d'energies renovables aprovat recentment pel Parlament de Catalunya.

Des d'Eurosolar volem recordar que algunes de les associacions signants d'aquest comunicat, prenent la posició que prenen, fan el joc a les forces més reaccionàries que, globalment, malden per sotmetre sota el seu jou a tota la societat. I ho fan, amb ginys tecnològics com ara els reactors nuclears que requereixen secretisme, opacitat i militarització. Eurosolar ja va donar a conèixer aquest fet en un **Comunicat de premsa 'Deixem de jugar irresponsablement amb les renovables'**¹, del 22 de juny de 2011, que es feia ressò de l'**Informe sobre com els col·lectius anti-eòlics catalans fan el joc al fonamentalisme nord-americà pronuclear**² on es posen de manifest les

Eurosolar també té coneixement de la **Carta Oberta**³ que el GCTPFNN va adreçar, ja a l'octubre de 1997, a **les entitats agrupades entorn d'Energia Neta – Campanya per la desnuclearització de Catalunya**, arran d'un "Manifest per un desenvolupament ple i regulat de l'energia eòlica a Catalunya", on les entitats signants, entre elles algunes que avui fan públic el comunicat que demana la derogació del Decret Llei 16/2019, ja s'oposaven al desenvolupament de l'energia eòlica. En l'esmentada Carta oberta ja es deia que fer oposició a l'eòlica a Catalunya, a finals del anys noranta, significava defensar, a la pràctica, la continuació del funcionament dels reactors nuclears. Avui, 22 anys més tard, continua essent veritat l'afirmació que es feia en la Carta oberta.

En el comunicat de la Federació EdC, amb el pompós títol de "Les principals associacions ecologistes i de defensa ambiental del territori", es fan un seguit de consideracions i afirmacions, si més no qüestionables. Diuen "considerem que el Decret Llei 16/2019 incompleix les directives ambientals europees" i afirmen que "és un obstacle pel canvi de model energètic a Catalunya", però no aporten cap prova que sostingui el que diuen.

¹ Comunicat: http://energiasostenible.org/mm/file/EurEs-ACat07_AntieolicsCat-np.pdf

² Informe: http://energiasostenible.org/mm/file/EurEs-ACat07_AntieolicsCat.pdf

³ Carta oberta: http://energiasostenible.org/mm/file/GCT1997%20DOC_CartaObertaDebatEolic.pdf

El comunicat comença fent dues afirmacions sobre el Decret Llei: 1) “és un obstacle per canviar la dependència energètica de Catalunya” i 2) “obre la porta . . . a la massificació de centrals eòliques i fotovoltaïques en espais naturals protegits pel PEIN i en espais no urbanitzables”. Cap de les dues afirmacions es pot atribuir al Decret Llei, aprovat recentment pel Parlament. Si és un “obstacle” i si “obre la porta . . .”, en tot cas es sabrà passat un cert temps de vigència de l’esmentat Decret Llei.

I es diu a continuació: “no podem acceptar com argument que l’esmentat Decret expressi en el seu preàmbul com a justificació que cal: Adoptar les mesures de simplificació administrativa necessàries per eliminar els obstacles que puguin posar en perill l’assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic i transició energètica”.

Davant d’això, EUROSOLAR vol exposar, a les entitats signants del comunicat, el simple fet que el primer projecte eòlic popular i comunitari que s’ha materialitzat a Catalunya (i al sud d’Europa), i en el que participen més de 600 persones, va patir un tràmit administratiu que va durar 4 anys (març 2012 – maig 2017). Quatre anys per posar un sol aerogenerador! Tot un exemple de democratització de la generació col·lectiva d’energia, tardant més de 4 anys per disposar l’autorització administrativa. No és aquesta una raó per la qual s’ha de defensar la simplificació administrativa?

El més astorant del comunicat és el que s’escriu en el punt 1. Diu: “1. Demanem que s’implanti amb urgència un model de generació distribuïda (gd) d’energies renovables amb quotes i ajuts a la ciutadania”. Pel que s’escriu, sembla que les entitats signants volen que sigui el Govern qui hagi d’implantar el que diuen. Això és el que solen fer països on el govern ho fa tot, sense deixar espai a la societat civil per actuar. Països centralitzats, autoritaris, on el model energètic “s’implanta” de dalt a baix, tal com es feia en el franquisme amb els ‘Planes Energéticos Nacionales’. I on s’estableixen de forma dirigista “quotes”. A més, les entitats signants, demanant que “s’implantin . . . . ajuts a la ciutadania”, demostren el seu desconeixement de la realitat actual de les energies renovables (especialment les tecnologies de generació d’electricitat a partir del Sol i del vent), doncs avui, la davallada dels seus costos, fa que no siguin necessaris els ajuts (que en èpoques passades van ser necessaris) a l’hora de materialitzar projectes solars i eòlics. Els fets arreu ho estan demostrant.

També tot afirmant que “El model energètic que s’ha de fer realitat al nostre país és el de generació distribuïda d’energies renovables (gd), amb iniciativa i control públic per part de les administracions”, demostren la seva devoció pels sistemes de governança en mans únicament de les administracions públiques, siguin formalment estats democràtics o siguin estats autoritaris.

Davant d’aquesta mena d’afirmacions, els volem recordar les paraules de Hermann Scheer, el ‘pare’ de la revolució energètica a Alemanya i pioner defensor acèrrim de l’apropiació social de les tecnologies de generació renovable: "**La revolució tecnològica no es dona només per la tècnica en si mateixa, sinó per les persones que aprofiten les noves possibilitats que ofereix la tècnica. D’una innovació tècnica sorgeix un moviment social. Es pot impulsar des de dalt. Però el desplegament massiu es fa des**

de baix. La revolució energètica es basa en l'establiment de múltiples nous fets sense demanar permís als titulars de les estructures energètiques existents".

Una altra afirmació ben estrambòtica és la que fan en el punt 2 del comunicat. Diu: "la liberalització del sector energètic dominat per les grans empreses energètiques i elèctriques renuncia al tancament progressiu de les centrals nuclears, així com a objectius concrets de disminució del consum elèctric". Si bé es pot criticar el procés de liberalització per la forma com s'ha materialitzat a l'Estat espanyol, i que ha transformat els monopolis territorials de generació d'electricitat, creats pel favoritisme vigent durant el franquisme, en nous oligopolis que són presents tant en la generació i la comercialització (sectors liberalitzats), com en la distribució (sector encara en règim de monopoli), el que si s'ha de reconèixer és que la transposició de la Directiva europea de desregulació dels mercats de l'electricitat, a la legislació espanyola, va obrir la porta de bat a bat a l'anomenat, aleshores, 'règim especial de generació d'electricitat', que garantia una rendibilitat raonable a les inversions en tecnologies de generació amb fonts d'energia renovable. Cosa que feia possible que qualsevol actor (Si, qualsevol actor) podés invertir, mitjançant polítiques d'incentivació tecnològica (les polítiques FIT o *Feed-In-Tariff*), en projectes de generació renovable.

En tot cas caldria preguntar-se: com és que la societat civil, a Catalunya, no va fer com van fer moltes societats del centre i nord d'Europa on la ciutadania participa en projectes de generació?. Cosa que ha fet possible que el tancament de les nuclears a Alemanya, per exemple, fos la conseqüència, no només de l'oposició ciutadana a aquesta tecnologia, sinó també de generalització de l'apropiació ciutadana de les tecnologies de generació renovable. A Catalunya, els reactors nuclears, que avui encara estan en funcionament, són l'herència més enverinada que va deixar franquisme, i que cap govern, posterior a la dictadura, ha estat capaç de qüestionar.

El més fàcil del món, és culpar a l'altre per no tancar les nuclears, que no pas fer possible i real "*la revolució energètica basada en l'establiment de múltiples nous fets sense demanar permís als titulars de les estructures energètiques existents*", tal com predicava i practicava el nostre president honorífic, Hermann Scheer (epd).

I relacionat amb això, Eurosolar Catalunya pregunta als signants del comunicat, com és que cap de les entitats signants es troba entre les entitats que participen en el primer projecte eòlic comunitari que s'ha fet al país, essent com ha estat, un clar exemple d'apropiació social d'un sistema de generació distribuït?. Avui, ben entrats en el segle XXI, ja no serveixen els pomposos discursos del segle XX, dient el que s'ha de fer, doncs si es vol disposar de credibilitat social, s'ha de posar en pràctica el que es diu i es predica.

Pel que fa al punt 3 del comunicat on s'acusa al decret Llei de "greu incompliment de directives europees cabdals per a la protecció de la natura, com ho són la directiva d'hàbitats i la directiva d'aus", Eurosolar vol posar de manifest que no es pot acusar d'aquesta manera sense acompanyar-ho de la fefaent denuncia davant dels òrgans corresponents de la Unió Europea.

No es pot dir alegrement que “el Decret-Llei amenaça als nostres espais naturals”, quan la principal amenaça al manteniment de les funcions ecològiques que fan els sistemes naturals (siguin espais naturals protegits o sense protecció) és precisament l’augment de les temperatures a causa de canvi climàtic que està ocasionant l’addicció a la crema de combustible fòssils.

Eurosolar considera que no hi ha contradicció entre disposar d’espais naturals dotats de bona salut ecològica i disposar d’un sistema energètic 100% renovable, distribuït i participat de forma democràtica, doncs la compatibilitat entre espais naturals i tecnologies renovables depèn de cada projecte i de cada espai concret. Hi haurà cassos en que hi hagi compatibilitat i en altres incompatibilitat. Ni socialment, ni ecològicament, no serveix de res fer regulacions burocràticament uniformitzadores, doncs s’ha demostrat abastament que no resolen el problema. Aquestes regulacions únicament serveixen als buròcrates mandrosos de sortir del seu despatx, evitant així que trepitgin els espais concrets i analitzin a fons els projectes concrets.

En quan al punt 4 del comunicat, EUROSOLAR vol solament manifestar que el Decret Llei, proposat pel Govern i aprovat pel Parlament, és una de les concrecions de la Declaració d’emergència climàtica feta pel Govern el 14 de maig de 2019, i és coherent amb el Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya i la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic i, abans de ser adoptades, ambdues iniciatives van comptar amb sengles processos de participació ciutadana, en les quals Eurosolar hi va ser partícip.

Pel que fa al punt 5 del comunicat, que diu que “El Decret facilita activitats destructives del nostre patrimoni natural com el fracking, una porta oberta a la contaminació i a convertir el subsòl en magatzems gegants d’hidrocarburs”, simplement constatar que el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l’emergència climàtica i l’impuls a les energies renovables, si alguna cosa fa, donat que l’Estat espanyol va impugnar la prohibició del fracking a Catalunya, es posar totes les barreres possibles a aquesta tecnologia d’obtenció d’hidrocarburs ecològicament destructiva.

I finalment, una observació amb l’abús que se sol fer de la paraula ‘consum’ quan es parla o s’escriu sobre energia. La termodinàmica ens va ensenyar (ja fa una pila d’anys) que l’energia no és consumeix, simplement es fa servir, i tot fent-la servir es transforma de disponible a no disponible. Però mai s’ha consumit, ni es consumeix ni es consumirà. El que és consumeix són els materials fòssils i nuclears, doncs cremant-los o fissionant-los consumim els materials fent-los indisponibles a les generacions futures, però l’energia alliberada per combustió o fissió, la fem servir directament o la transformem. Pel que fa a l’energia que disposem a partir de les tecnologies solars i eòliques, simplement captem l’energia continguda en els fluxos biosfèrics, la transformem en energia útil i la fem servir per disposar de serveis, tot degradant-la. Mai la consumim.

Fer servir aquesta mena de llenguatge en parlar d’energia, demostra el grau de dependència mental que algunes persones tenen de la societat fòssil i nuclear que ha dominat al llarg del segle XX. Rebutjar l’ús d’aquest llenguatge, és el primer pas per fer la REVOLUCIÓ energÈTICA.